ECLI:LV:RIRT:2022:0913.11353014720.3.S
Lieta Nr.11353014720
Arhīva Nr.K33-402-22/28

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Jūrmalā 2022.gada 13.septembrī

Rīgas rajona tiesa, tiesnese B.Jakobsone,
piedaloties
prokurorei A.Zvirgzdiņai
un aizstāvjiem I.Megnei, I.Lencei un J.Ķesterim,

atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu /pers. A/, personas kods /personas kods/, /pers. B/, personas kods /personas kods/, un /pers. C/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas, /pers. C/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas un /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas (2 noziedzīgi nodarījumi).

Aprakstošā daļa

Tiesa konstatēja, ka /pers. A/, /pers. B/ un /pers. C/ personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību), iekļūstot telpā.

/datums A/ap plkst.23.00 /pers. A/, būdams alkohola ietekmē, personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās ar /pers. B/ un /pers. C/ nolūkā izdarīt svešas kustamas mantas – velosipēdu – nolaupīšanu, ieradās /adrese A/. Realizējot kopīgo nodomu, kas vērsts uz prettiesisku svešas kustamas mantas iegūšanu, /pers. A/, /pers. B/ un /pers. C/ izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā veidā iekļuva mājas /adrese A/, kāpņutelpā. Tur saskaņā ar lomu sadali /pers. B/ novēroja apkārtni, lai brīdinātu par iespējamiem šķēršļiem zādzības izdarīšanas laikā, bet /pers. A/ un /pers. C/ devās uz pagrabstāvu, kur /pers. C/ ar līdzpaņemtām knaiblēm pārknieba drošības trosi – aizslēgu 15 *euro* vērtībā – , tādā veidā to iznīcinot, ar kuru bija saslēgti divi /pers. D/ piederošie velosipēdi. Pēc tam, mantkārīgu motīvu vadīti, /pers. A/ paņēma velosipēdu "Merida" 350 *euro* vērtībā, bet /pers. C/ – velosipēdu "Scott Aspect" 480 *euro* vērtībā ar kuriem abi devās uz izeju. Kāpņu telpā sastapuši mājas iedzīvotājus, /pers. C/ ar velosipēdu "Scott Aspect" 480 *euro* vērtībā no notikuma vietas aizbrauca, tādā veidā to nolaupīja, /pers. B/ aizmuka, izlecot pa logu, bet /pers. A/ ar velosipēdu "Merida" no notikuma vietas nepaspēja aizbēgt, jo viņu aizturēja policijas darbinieki.

Tādejādi /pers. A/ personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās ar /pers. B/ un /pers. C/ nolaupīja /pers. D/ piederošo velosipēdu "Scott Aspect" 480 *euro* vērtībā un mēģināja nolaupīt velosipēdu "Merida" 350 *euro* vērtībā, kas personu grupai neizdevās no viņu gribas neatkarīgu iemeslu dēļ.

Ar savām darbībām /pers. A/, /pers. B/ un /pers. C/ izdarīja noziegumu, kas paredzēts Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā.

Turklāt, /pers. C/ ir celta apsūdzība arī par to, ka viņš, izdarot iepriekš aprakstīto zādzību personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās, iekļūstot telpā, ir izdarījis arī svešas mantas tīšu iznīcināšanu.

/pers. C/ celtajā apsūdzībā ir norādīts, ka /datums A/ap plkst.23.00 /pers. C/ personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās ar /pers. B/ un /pers. A/ nolūkā izdarīt svešas kustamas mantas – velosipēdu – nolaupīšanu, ieradās /adrese A/. Realizējot kopīgo nodomu, kas vērsts uz prettiesisku svešas kustamas mantas iegūšanu, /pers. A/, /pers. B/ un /pers. C/ izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā veidā iekļuva mājas /adrese A/, kāpņutelpā. Tur saskaņā ar lomu sadali /pers. B/ novēroja apkārtni, lai brīdinātu par iespējamiem šķēršļiem zādzības izdarīšanas laikā, bet /pers. A/ un /pers. C/ devās uz pagrabstāvu, kur /pers. C/ ar līdzpaņemtām knaiblēm pārknieba drošības trosi – aizslēgu 15 *euro* vērtībā – , tādā veidā to iznīcinot, ar kuru bija saslēgti divi /pers. D/ piederošie velosipēdi. Pēc tam, mantkārīgu motīvu vadīti, /pers. A/ paņēma velosipēdu "Merida" 350 *euro* vērtībā, bet /pers. C/ – velosipēdu "Scott Aspect" 480 *euro* vērtībā ar kuriem abi devās uz izeju. Kāpņu telpā sastapuši mājas iedzīvotājus, /pers. C/ ar velosipēdu "Scott Aspect" 480 *euro* vērtībā no notikuma vietas aizbrauca, tādā veidā to nolaupīja, /pers. B/ aizmuka, izlecot pa logu, bet /pers. A/ ar velosipēdu "Merida" no notikuma vietas nepaspēja aizbēgt, jo viņu aizturēja policijas darbinieki.

Šādas /pers. C/ darbības kvalificētas pēc Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas.

Turklāt, tiesa konstatēja, ka /pers. A/ izdarīja zādzību nelielā apmērā.

/datums B/laika posmā no plkst.20.00 līdz plkst.22.00 /pers. A/, atrodoties dzīvoklī /adrese B/, pie /pers. E/ kopīgas alkohola lietošanas laikā nolēma izdarīt /pers. E/ piederošā mobilā telefona zādzību. Īstenojot savu noziedzīgo nodomu, /pers. A/, būdams alkohola ietekmē, mantkārīgā motīva vadīts slepeni nolaupīja /pers. E/ piederošo mobilo telefonu *Samsung Galaxy* A 10 Red 132 *euro* vērtībā, kas bija ievietots grāmatas tipa ādas vāciņos 23 *euro* vērtībā. Nozagtās mantas /pers. A/ no dzīvokļa aiznesa un turpmāk rīkojās ar tām kā ar savām. Tādejādi /pers. A/ nolaupīja /pers. E/ mantas 155 *euro* apmērā.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā.

Turklāt, tiesa konstatēja, ka /pers. A/ izdarīja vēl vienu zādzību nelielā apmērā.

/datums C/ap plkst.08.00 /pers. A/, atrodoties dzīvoklī /adrese C/, pie /pers. F/, dzim. 1929.g., nolūkā prettiesiski iegūt svešu kustamu mantu, mantkārīgā nolūkā, slepeni nolaupīja /pers. F/ piederošo maku bez vērtības, kurā atradās nauda 25 *euro* apmērā un dzīvokļa atslēgu 4 *euro* vērtībā. Tādejādi /pers. A/ nolaupīja /pers. F/ mantu 29 *euro* vērtībā.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā.

Motīvu daļa

Tiesas sēdē apsūdzētie /pers. A/ un /pers. B/ vainu pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas apsūdzībā par personu grupā ar apsūdzēto /pers. C/ izdarīto cietušajam /pers. D/ piederošā velosipēda *"Scott Aspect"* zādzību un mēģinājumu nozagt cietušajam /pers. D/ piederošo velosipēdu "*Merida*"

atzina pilnīgi, abi apsūdzētie piekrita atlīdzināt cietušajam /pers. D/ nodarītos materiālos zaudējumus 495 *euro* apmērā un piekrita pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai šajā apsūdzības daļā.

Savukārt apsūdzētais /pers. C/ vainu pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas apsūdzībā par personu grupā ar apsūdzētajiem /pers. A/ un /pers. B/ izdarīto cietušajam /pers. D/ piederošā velosipēda "*Scott Aspect*" zādzību un mēģinājumu nozagt /pers. D/ piederošo velosipēdu "*Merida*" neatzina un liecības nesniedza, kā arī nepiekrita cietušā /pers. D/ pieteiktajai materiālā kaitējuma kompensācijai 495 *euro* apmērā.

Pēc pierādījumu pārbaudes tiesas izmeklēšanā, tiesa uzskata, ka apsūdzēto /pers. C/, /pers. A/ un /pers. B/ vaina šīs zādzības un zādzības mēģinājuma izdarīšanā ir pilnīgi pierādīta.

No liecinieka /pers. G/, kurš dzīvo /adrese A/, liecībām izriet, ka /datums A/ap plkst.23.05 viņš kopā ar savu sievu /pers. H/ izgāja no sava dzīvokļa kāpņutelpā, kur viņiem garām pagāja vīrietis, stumjot zilas krāsas velosipēdu. Pieejot pie ārdurvīm, vīrietis velosipēdu atstutēja pret sienu, lai atvērtu durvis, tajā brīdī /pers. G/ kāpņutelpā pamanīja otru vīrieti, kurš stāvēja starp pirmo stāvu un pagrabstāvu un turēja rozā velosipēdu. Kad /pers. G/ jautāja vīrietim, ko viņš te dara, vīrietis nometa velosipēdu un uzskrēja uz kāpņutelpas pirmo stāvu un piegāja pie otra vīrieša, savukārt, /pers. G/ ar sievu iegāja dzīvoklī un izsauca policiju. Vēlāk /pers. G/ izleca pa sava balkona logu, lai liegtu iespēju vīriešiem aizbēgt un ieraudzīja, ka viens no viņiem ar zilas krāsas velosipēdu jau brauc prom, viņš atradās starp /adrese D/ un /numurs A/ namu un brauca skolas virzienā, savukārt, otru vīrieti kāpņutelpas otrajā stāvā aizturēja cits kaimiņš (*lietas 1.sējuma 10.-11., 78.lapa*).

No liecinieces /pers. H/ liecībām izriet, ka viņa kopā ar savu vīru atradās kāpņutelpā un uz pagrabstāva kāpnēm pamanīja vīrieti, kurš nesa velosipēdu. Pēc tam viņa pamanīja, ka no pagrabstāva nāk otrs vīrietis, kurš arī nes velosipēdu. Ieraugot liecinieci, viņš velosipēdu nometa pusceļā uz kāpnēm, piesteidzās pie pirmā vīrieša, kurš ar velosipēdu jau bija ticis līdz ārdurvīm, lai palīdzētu viņam tās atvērt. Iepriekš abus vīriešus lieciniece nebija redzējusi (*lietas 1.sējuma 77.lapa*).

No liecinieka /pers. I/, kurš arī dzīvo /adrese A/, liecībām izriet, ka /datums A/ap plkst.23.00 viņš kāpņutelpā izdzirdēja troksni, paskatoties pa logu, pamanīja vīrieti, kurš brauca ar zilu kalnu velosipēdu prom no /adrese A/.mājas uz /adrese D///numurs A/ nama pusi. Izejot kāpņutelpā, /pers. I/ ieraudzīja citu iepriekš nezināmu vīrieti, kuru pēc tam aizturēja policijas darbinieki. Tāpat /pers. I/ liecināja, ka kāpņutelpā starp pirmo un otro stāvu bija vaļā logs (*lietas 1.sējuma 12.-13.lapa*).

Savukārt cietušais /pers. D/, kurš tāpat dzīvo /adrese A/, liecinājis, ka /datums A/ap plkst.23.00 pie viņa atnāca kaimiņš un paziņoja, ka iespējams no kāpņu telpas nozagts /pers. D/ velosipēds. /pers. D/ devās apskatīt pagrabu un pa ceļam uz to konstatēja, ka viņam piederošais velosipēds "*Merida*" rozā krāsā tiešām atrodas ne savā vietā, bet gan starp pirmo stāvu un pagrabstāvu bez drošības troses, pie kuras iepriekš velosipēds tika piestiprināts. Drošības trose atradās turpat netālu uz kāpnēm un tā bija sabojāta. Noejot pagrabā, /pers. D/ konstatēja, ka ir nozagts otrs viņam piederošais velosipēds "*Scott Aspect*" zilā krāsā (*lietas 1.sējuma 3.-5.lapa ar tulkojumu 7.-8.lapa*).

No apsūdzētā /pers. A/ liecībām izriet, ka /datums A/ap plkst.20.00 viņš ar līdzapsūdzētajiem /pers. B/ un /pers. C/, kuru atpazina jau pirmstiesas izmeklēšanas laikā pēc fotogrāfijām (*lietas 1.sējuma 120.lapa*) un kuram /pers. B/ tajā vakarā piezvanīja, vienojās, ka visi kopā ies zagt velosipēdus, jo /pers. A/ vajadzēja naudu un viņš zināja, kur var nozagt velosipēdus. Ap plkst.20.30 /pers. A/, /pers. B/ un /pers. C/ satikās /Apdzīvota vieta/ iepriekš norunātā vietā un visi devās uz dzīvojamo māju /adrese A/, visi trīs iegāja kāpņutelpā, /pers. C/, izņēma no savas somas instrumentu un pārgrieza ar to drošības trosi, ar kuru bija piestiprināti divi velosipēdi. Tad /pers. B/ un /pers. C/ katrs paņēma pa velosipēdam. /pers. C/ ar paņemto velosipēdu devās uz izeju un vēlāk ar to aizbrauca, /pers. B/ paņemto velosipēdu nācās pamest un izlēkt pa logu, lai aizbēgtu, savukārt /pers. A/ notikuma vietā aizturēja policijas darbinieki (*lietas 1.sējuma 32.-33., 66.lapa*).

No apsūdzētā /pers. B/ liecībām izriet, ka /datums A/viņš bija /Apdzīvota vieta/ un satikās ar /pers. A/ un viņš tikšanās laikā izteica vēlmi palietot narkotikas, bet teica, ka viņam nav naudas. /pers. B/ paziņoja, ka zina personas Rīgā, kuras pērk zagtas mantas, uz ko /pers. A/ paziņoja, ka zina vietu, kur var nozagt velosipēdus. Pēc tam /pers. B/ sazvanījās ar minēto personu no Rīgas ar iesauku "/iesauka/", kurš var uzpirkt zagtos velosipēdus, t.i., /pers. C/, un telefona sarunā piedāvāja /pers. C/ nozagt velosipēdus kopā. Pēc kā /pers. C/ atbrauca uz /Apdzīvota vieta/ un visi trīs devās zagt minētos velosipēdus. /pers. B/ liecināja, ka, ierodoties notikuma vietā, /pers. C/ no somas izvilka knaibles un pārgrieza drošības trosi, ar kuru bija piestiprināti velosipēdi. Brīdi vēlāk /pers. B/ izdzirdēja troksni, ieraudzīja cilvēkus un aiz bailēm izleca pa kāpņutelpas logu un aizbēga.

/pers. C/ liecības šajā kriminālprocesā ne pirmstiesas izmeklēšanā, ne tiesas izmeklēšanā saistībā ar viņam inkriminēto zādzību nesniedza.

Tiesa nav konstatējusi iemeslus neticēt /pers. A/ un /pers. B/ liecībām par /pers. C/ dalību zādzībā, jo viņu abu liecības pamatā ir sakritīgas gan par to, ka sākotnēji /pers. B/ /pers. C/ zvanījis pa telefonu, lai vienotos par zādzības izdarīšanu, gan arī par to, ka tieši /pers. C/ līdzi bija instruments, ar kuru viņš pārgrieza drošības trosi, gan arī par to, ka tieši /pers. C/ pirmais atstāja zādzības vietu, aizbraucot ar vienu no nozagtajiem velosipēdiem.

Tiesa uzskata, ka, izanalizējot apsūdzēto /pers. A/ un /pers. B/ par zādzībā iesaistītajām personām un to darbībām sniegtās liecības savstarpējā saistībā, ārpus saprātīgām šaubām ir pierādīts, ka trešā persona, kas kopā ar /pers. A/ un /pers. B/ piedalījās konkrētās velosipēdu zādzības izdarīšanā, ir tieši /pers. C/ (*lietas 1.sējuma 44.lapa*).

Tiesa nekonstatē tādus apstākļus, kas norādītu uz abu līdzapsūdzēto /pers. A/ un /pers. B/ vēlmi nepatiesi apmelot /pers. C/.

Turklāt, vērā ir ņemams fakts, ka /pers. B/ /pers. C/ pazina jau iepriekš un viņam bija /pers. C/ telefons, savukārt /pers. A/ /pers. C/ arī iepriekš bija redzējis, kā arī pēc tam izmeklēšanas laikā viņu atpazina pēc fotogrāfijām. Tas, tiesas ieskatā, padara par maz ticamu /pers. C/ aizstāvības versiju, ka viņa dalība šīs zādzības izdarīšanā nav pierādīta.

Tāpat arī liecinieku /pers. G/, /pers. H/ un /pers. I/ liecības, tiesas ieskatā, ir atzīstamas par ticamām, jo ir savstarpēji saskarīgas, loģiski secīgas un viena otru papildinošas.

Tiesa uzskata, ka apstāklis, ka liecinieki /pers. G/, /pers. H/ un /pers. I/ katrs liecina, ka zādzības vietā ir redzējuši tikai divas personas, visticamāk skaidrojams ar to, ka /pers. B/ kāpņutelpu atstāja pirmais, izlecot pa logu, kā viņš pats un līdzapsūdzētais /pers. A/ liecināja, tādējādi ir pieņemams, ka liecinieki /pers. B/ nav redzējuši, un personas, par kuru darbībām viņi liecina, ir /pers. C/ un /pers. A/.

Līdz ar to tiesa, pretēji aizstāvei, uzskata, ka šaubu par to, ka /pers. C/ ir izdarījis viņam inkriminētās un apsūdzībā aprakstītās darbības, tiesai nav.

Tiesas izmeklēšanā pēc apsūdzētā /pers. C/ aizstāves lūguma papildus tika pārbaudīti divi ekspertīzes atzinumi, un tieši, no 2021.gada 23.marta ekspertīzes par komisijas bioloģiskās DNS ekspertīzes veikšanu atzinuma Nr./numurs B/ (*lietas 1.sējuma 90.lapa*) izriet, ka uz slēdzenes, t.i. drošības troses, netika konstatēts identifikācijai derīgs bioloģiskais materiāls. Savukārt no 2021.gada 10.decembra ekspertīzes par komisijas daktiloskopiskās ekspertīzes veikšanu atzinuma Nr./numurs C/ (*lietas 1.sējuma 139.-140.lapa*) izriet, ka rokas pirksta pēdu, kas izņemta no kāpņutelpas loga rāmja, nav atstājuši ne /pers. A/, ne /pers. B/, ne /pers. C/.

Aizstāve norādīja, ka minētie pierādījumi norāda uz to, ka /pers. C/ /datums A/nav atradies noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas vietā, līdz ar to nevarēja izdarīt viņam inkriminēto zādzību.

Tiesa nepiekrīt šādam aizstāves apgalvojumam un uzskata, ka identifikācijai derīga bioloģiskā materiāla nekonstatēšana, tāpat, kā /pers. C/ pirkstu pēdu nekonstatēšana uz loga rāmja, nešaubīgi neizslēdz /pers. C/ dalību zādzības izdarīšanā un nepierāda faktu, ka /pers. C/ nebija zādzības vietā. Kā izriet no apsūdzēto /pers. A/ un /pers. B/ liecībām, kuras tiesa atzīst par ticamām, velosipēdu drošības trosi /pers. C/ pārknieba ar knaiblēm, tādējādi, pieļaujams, ka /pers. C/ tai nemaz nav pieskāries, kas izskaidro viņa pirkstu pēdu neesamību uz tās. Savukārt tas, ka uz loga rāmja netika konstatētas

cita starpā /pers. C/ pirkstu pēdas, skaidrojams ar to, ka, kā liecina apsūdzētie un liecinieki, /pers. C/ no kāpņu telpas izgāja pa kāpņutelpas durvīm, līdz ar to nav pamata uzskatīt, ka viņš būtu varējis pieskarties loga rāmim kāpņutelpā.

Tiesa secina, ka /pers. C/ ne pirmstiesas izmeklēšanā, ne arī tiesas izmeklēšanā nav norādījis uz savu alibi vai uz citiem apstākļiem, kas izslēgtu viņa kriminālatbildību, tādējādi viņa attieksme pret celto apsūdzību un atteikšanās sniegt liecības atzīstama par aizstāvības pozīciju, kas ieņemta nolūkā izvairīties no kriminālatbildības par izdarīto noziedzīgo nodarījumu.

Tiesa uzskata, ka šajā lietā /pers. C/ un arī /pers. A/ un /pers. B/ vainu pierāda ticami un attiecināmi, kā arī pieļaujami pierādījumi, uz kuriem tiesa balsta savu lēmumu par /pers. C/, /pers. A/ un /pers. B/ vainīgumu.

Izvērtējot abu līdzapsūdzēto /pers. A/ un /pers. B/, kā arī cietušā /pers. D/, liecinieku /pers. G/, /pers. H/ un /pers. I/ liecības kopsakarībā ar pārējiem pierādījumiem, tiesa atzīst, ka personu liecības vērtējamas kā patiesas, jo ir konkrētas, pietiekoši detalizētas un savstarpēji sakritīgas, viena otru papildinošas, un iekļaujas kopējā pierādījumu sistēmā.

Tādējādi tiesa nāk pie secinājuma, ka, izvērtējot visus iepriekš minētos pierādījumus to kopumā un savstarpējā saistībā, ārpus saprātīgām šaubām pierādīts ir fakts, ka /pers. C/ atradās apsūdzībā norādītajā laikā un vietā, un izdarīja cietušajam /pers. D/ piederošo mantu zādzību personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās ar /pers. A/ un /pers. B/ tādā veidā un apstākļos, kā noradīts viņiem celtajā apsūdzībā.

Tiesa uzskata, ka /pers. C/, kā arī /pers. A/ un /pers. B/ darbībās ir konstatējams Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāvs, līdz ar to ir pamats taisīt šajā daļā notiesājošu spriedumu un /pers. C/, /pers. A/ un /pers. B/ piespriest sodu.

Attiecībā uz /pers. C/ celto apsūdzību pēc Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas par svešas mantas tīšu iznīcināšanu, tiesa nekonstatē /pers. C/ darbībās minētā noziedzīgā nodarījuma sastāvu.

Lietā ir pierādīts, ka abi cietušajam /pers. D/ piederošie velosipēdi bija saslēgti ar vienu drošības trosi *(sk. cietušā /pers. D/ liecības)*. Lietā ir pierādīts arī, ka /pers. C/ līdzi esošajā somā bija instruments, ar kuru viņš drošības trosi pārknieba *(sk. apsūdzēto /pers. A/ un /pers. B/ liecības)*. Tāpat lietā ir pierādīts, ka pēc tam /pers. C/ paņēma vienu no velosipēdiem un ar to no zādzības vietas izbrauca, savukārt /pers. A/ paņēma otru velosipēdu. *(sk. līdzapsūdzēto /pers. A/ un /pers. B/ liecības, liecinieku /pers. G/ un /pers. I/ liecības)*. Pārkniebtā trose tika atrasta un izņemta notikuma vietas apskates laikā *(sk. apskates protokolu ar pielikumiem, lietas 1.sējuma 14.-20.lapa)*.

Tiesa uzskata, ka tādējādi lietā ir pierādīts, ka /pers. C/ darbības, kas bija saistītas ar drošības troses pārkniebšanu, bija tika veiktas viena nodoma, t.i., svešas mantas prettiesiskas paņemšanas, īstenošanai un šķēršļu mantas prettiesiskai paņemšanai pārvarēšanai. Tieši drošības troses iznīcināšana, to pārkniebjot, padarīja iespējamu velosipēdu prettiesisku paņemšanu, t.i., nozagšanu, lai pēc tam ar tiem rīkotos pēc saviem ieskatiem, t.sk., aizbraucot no notikuma vietas. Līdz ar to tiesa uzskata, ka konkrētās /pers. C/ darbības, un tieši, drošības troses iznīcināšana, to pārkniebjot, ir saistāmas nevis ar viņa nodomu iznīcināt cietušā mantu, bet gan ar nodomu izdarītā kontēto velosipēdu zādzību, un bija vērstas tieši uz šī nodoma īstenošanu.

Tiesa nav konstatējusi, ka /pers. C/ darbības būtu noteikuši citi motīvi un citi mērķi.

Tādējādi tiesa uzskata, ka /pers. C/ darbībās nav konstatējams Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāvs, un tieši, subjektīvā puse – tiešs nodoms –, līdz ar ko nav pamata konstatēt /pers. C/ vainu apsūdzības daļā pēc Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas un viņš ir attaisnojams.

Apsūdzētais /pers. A/ savu vainu apsūdzībās pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas (divi noziedzīgi nodarījumi) par cietušās /pers. E/ un cietušās /pers. F/ mantas zādzību nelielā apmērā, atzina pilnībā un izdarīto nožēloja, kā arī piekrita pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā šajās apsūdzības daļās. Tāpat /pers. A/ piekrita samaksāt cietušajai /pers. F/ kompensāciju 85 *euro* apmērā par materiālo kaitējumu (*lietas 3.sējuma 218., 223., 224.-226.lapa*).

Ņemot vērā to, ka apsūdzētā /pers. A/ vainas atzīšanu apsūdzībās pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas, to, ka tiesai pēc lietas materiālu pārbaudes nav šaubu par /pers. A/ par zādzībām nelielā apmērā celto apsūdzību pamatotību un viņa vainu, kā arī to, ka /pers. A/ piekrita pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā, kam neiebilda prokurore un /pers. A/ aizstāve, krimināllieta /pers. A/ apsūdzības daļā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas (divi noziedzīgi nodarījumi) tika izskatīta bez pierādījumu pārbaudes tiesas izmeklēšanā saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta nosacījumiem.

Tiesa pēc lietas materiālu pārbaudes secina, ka ar lietā savāktajiem pierādījumiem ir pierādīts, ka apsūdzētais /pers. A/ ir izdarījis abas viņam inkriminētās zādzības nelielā apmērā tādā veidā un apstākļos, kā norādīts viņam celtajā apsūdzībā, un /pers. A/ darbības šajā daļā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas kā divi noziedzīgi nodarījumi ir pareizi kvalificētas. Tādējādi ir pamats atzīt /pers. A/ par vainīgu un piespriest viņam sodu.

Kā noteikts Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā, soda mērķis ir aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Nosakot /pers. A/ soda veidu, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otro daļu ņem vērā viņa katra viņa izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, ar to radīto kaitējumu, kā arī viņa personību raksturojošās ziņas.

Papildus pie soda noteikšanas tiesa ņem vērā arī to, ka /pers. A/ sadarbojās ar tiesu un, piekrizdams pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā, vienkāršoja tiesas izmeklēšanu un veicināja ātrāku krimināltiesisko attiecību noregulēšanu.

Tiesa atzīst, ka /pers. A/ atbilstoši Krimināllikuma 7.pantā sniegtajai noziedzīgo nodarījumu klasifikācijai ir izdarījis divus tīšus mazāk smagus noziegumus un vienu tīšu smagu noziegumu, ar ko ir aizskartas cietušo /pers. D/, /pers. E/ un /pers. F/ mantiskās intereses un cietušajiem /pers. D/ un /pers. F/ nodarīts arī reāls mantisks zaudējums. Tāpat tiesa ņem vērā gan /pers. A/ lomu /pers. D/ zādzības izdarīšanā, ka viņš saskaņā ar lomu sadali, pēc tam, kad velosipēdu zādzība, pateicoties /pers. C/ darbībām, kļuva iespējama, paņēma vienu no velosipēdiem un mēģināja to nozagt, kas viņam līdz galam neizdevās, no viņa gribas neatkarīgu iemeslu dēļ.

Par apsūdzētā /pers. A/ personību noskaidrots, ka viņa deklarētā un faktiskā dzīvesvieta ir /adrese E/, viņš saņem ikmēneša pensiju 109 *euro* apmērā, oficiālu darbu nestrādā, piestrādā par sētnieku, nepilngadīgu bērnu vai citu apgādājamo nav. Ir konstatētas dažādas veselības problēmas un hroniskas saslimšanas, noteikta 3.grupas invaliditāte (*lietas 2.sējuma 181., 223.,224.-226.lapa*).

No IeM Informācijas centra Sodu reģistra datiem (*lietas 2.ējuma 28.-58.lapa*) redzams, ka /pers. A/ ir sodīts 7 reizes, uz noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas brīdi sodāmība nebija dzēsta. Pēc noziegumu izdarīšanas /pers. A/ sodīts ar Rīgas rajona tiesas 2021.gada 27.janvāra spriedumu pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas (7 noziedzīgi nodarījumi) un, piemērojot Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu, sodīts ar sabiedrisko darbu uz 240 stundām, neizciestais sods aizstāts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 21 dienu, sodāmība nav dzēsta (*lietas 2.sējuma 208.-209., 210.-214.lapa*). Administratīvi 3 reizes sodīts 2020.gadā.

Lai arī tiesa pozitīvi vērtē to, ka /pers. A/ atzina vainu savos noziegumos un piekrita sadarboties ar tiesu, tomēr lielais iepriekšējo sodāmību skaits viņu kā sabiedrības locekli raksturo negatīvi un norāda uz to, ka viņš ir tendēts uz noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu. Turklāt, negatīvi vērtējams ir arī tas, ka /pers. A/ ilgstoši nestrādā oficiālu algotu darbu un negūst legālus ienākumus, un vairākkārt ir sodīts tieši par mantisku noziegumu izdarīšanu, kas, tiesas ieskatā, norāda uz to, ka /pers. A/ pieņemama ir mantisko vērtību iegūšana tieši noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas ceļā, un līdz šim piemērotie sodi neattur viņu no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, kas liecina, ka /pers. A/ tiesiskās apziņas līmenis joprojām ir zems. Turklāt, tiesa negatīvi vērtē

arī to, ka /pers. A/ ignorējis viņam iepriekš piespriestā alternatīvā soda izciešanas nosacījumus un kārtību, kas liecina par to, ka viņš nav pienācīgi izvērtējis savu rīcību, nav izpratis piemērotā alternatīvā soda jēgu un mērķi.

Tādēļ, izvērtējot visus Krimināllikuma 46.panta otrajā daļā norādītos soda veidu ietekmējošos apstākļus, tiesa piekrīt prokurores viedoklim par /pers. A/ piemērojamā soda veidu un uzskata, ka konkrētajā gadījumā, lai sasniegtu Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā noteiktos soda mērķus, un tieši, aizsargātu sabiedrības drošību, atjaunotu taisnīgumu, sodītu vainīgo personu un panāktu, ka viņš un arī citas personas atturētos no noziegumu izdarīšanas, /pers. A/ par katru izdarīto noziegumu ir jāsoda ar brīvības atņemšanu, jo tas, ka noziegumus viņš ir izdarījis nedzēstas sodāmības laikā, labprātīgi pat daļēji joprojām nav atlīdzinājis cietušajiem radīto kaitējumu, norāda uz to, ka viņš neizprot savas rīcības būtību un sekas, nav mainījis savu attieksmi pret likumu ievērošanu un tādēļ alternatīvi sodi konkrētajā gadījumā neatbilst viņa tiesiskās apziņas līmenim un nebūs pietiekami efektīvi.

Līdz ar to, tiesa, piekrītot prokurores viedoklim, uzskata, ka brīvības atņemšana /pers. A/ konkrētajā gadījumā atzīstama par pieļaujamu, taisnīgu, ar izdarīto un tā sekām samērīgu, kā arī viņa personībai atbilstošu sodu, un tieši šāds soda veids, tiesas ieskatā, visefektīvāk veicinās soda mērķu sasniegšanu, t.sk., vismaz uz soda izciešanas laiku atturēs /pers. A/ no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Nosakot /pers. A/ soda mēru, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta trešo daļu ņem vērā viņa atbildību mīkstinošos un atbildību pastiprinošos apstākļus.

Krimināllikuma 47.panta pirmajā daļā minētos atbildību mīkstinošos apstākļus tiesa /pers. A/ darbībās nekonstatē, taču uzskata, ka vainas atzīšanu un izdarītā nožēlošanu ir iespējams atzīt par atbildību mīkstinošu apstākli attiecībā uz katru viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu, pamatojoties uz Krimināllikuma 47.panta otro daļu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu par /pers. A/ atbildību pastiprinošu apstākli attiecībā uz katru viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu atzīstams tas, ka noziedzīgie nodarījumi veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu, izdarīti nedzēstas sodāmības laikā.

Savukārt par /pers. A/ atbildību pastiprinošu apstākli attiecībā uz noziedzīgo nodarījumu pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 12.punktu atzīstams tas, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts alkohola ietekmē.

Lai gan prokurore nebija norādījusi uz Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 12.punktu un nebija lūgusi to atzīt par atbildību pastiprinošu apstākli, tomēr, kā noteikts tiesu judikatūrā, tiesa, to motivējot, var atzīt atbildību pastiprinošu apstākli arī tādā gadījumā, ja prokurors nav norādījis uz konkrētu apstākli kā atbildību pastiprinošu.

Tā kā pats apsūdzētais /pers. A/ vairākkārtīgi savās liecībās norādīja, ka notikuma brīdī, t.i., /datums A/, viņš atradās alkohola reibumā, tiesai ir pamats to atzīt par viņa atbildību pastiprinošu apstākli.

Ņemot vērā minēto un ievērojot to, ka /pers. A/ darbībās attiecībā uz noziedzīgo nodarījumu pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas ir konstatējams viens atbildību mīkstinošs apstāklis un divi atbildību pastiprinoši apstākļi, tiesa uzskata, ka /pers. A/ pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas ir sodāms ar brīvības atņemšanu uz 6 mēnešiem. Savukārt, ņemot vērā to, ka attiecībā uz abiem noziedzīgajiem nodarījumiem pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas ir konstatējams viens atbildību mīkstinošs apstāklis un viens atbildību pastiprinošs apstāklis, tiesa uzskata, ka par noziedzīgo nodarījumu pret cietušo /pers. E/ /pers. A/ ir sodāms ar brīvības atņemšanu uz 4 mēnešiem un arī par noziedzīgo nodarījumu pret cietušo /pers. F/ /pers. A/ ir sodāms ar brīvības atņemšanu uz 4 mēnešiem. Šādu soda mēru tiesa uzskata par samērīgu ar /pers. A/ izdarīto un pietiekamu soda represīvo un arī preventīvo mērķu efektīvai sasniegšanai.

Sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības /pers. A/ ir iespējams noteikt saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu, daļēji saskaitot par visiem noziegumiem piespriesto brīvības atņemšanas sodu, un nosakot to 7 mēnešu apmērā.

Ņemot vērā to, ka noziedzīgos nodarījumus /pers. A/ izdarījis vēl pirms Rīgas rajona tiesas 2021.gada 27.janvāra sprieduma spēkā stāšanās, un tajā piespriestais sods aizstāts ar Rīgas rajona tiesas 2022.gada 12.janvāra lēmumu, tiesa atzīst par nepieciešamu galīgo sodu /pers. A/ noteikt pēc spriedumu kopības un, pamatojoties uz Krimināllikuma 50.pantu piekto daļu, šajā lietā noteiktajam sodam pilnīgi pievienot sodu, kas piespriests ar Rīgas rajona tiesas 2021.gada 27.janvāra spriedumu un aizstāts ar Rīgas rajona tiesas 2022.gada 12.janvāra lēmumu, nosakot /pers. A/ galīgo sodu – brīvības atņemšanu uz 7 mēnešiem 21 dienu.

Aizturēšanā /datums D/ pavadītais laiks, kas atbilst 1 brīvības atņemšanas dienai, un no 2022.gada 29.aprīlim līdz 2022.gada 20.maijam izciestais brīvības atņemšanas sods, kas atbilst 21 dienai, saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu un 50.panta piekto daļu /pers. A/ ieskaitāms soda izciešanā.

Nosakot soda veidu /pers. B/, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otro daļu ņem vērā viņa izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, ar to radīto kaitējumu, kā arī viņa personību raksturojošās ziņas.

Tiesa atzīst, ka /pers. B/ atbilstoši Krimināllikuma 7.pantā sniegtajai noziedzīgo nodarījumu klasifikācijai ir izdarījis vienu tīšu smagu noziegumu, ar ko ir aizskartas cietušā /pers. D/ mantiskās intereses un viņam nodarīts reāls mantisks zaudējums. Turklāt, tiesa ņem vērā arī /pers. B/ lomu zādzības izdarīšanā, proti, ka viņš saskaņā ar lomu sadali novēroja apkārtni, lai brīdinātu par iespējamiem šķēršļiem zādzības izdarīšanas laikā. Tāpat tiesa ņem vērā, ka lietā nav ziņu, ka līdz sprieduma taisīšanas dienai /pers. B/ kaut daļēji būtu labprātīgi atlīdzinājis cietušajam nozagto mantu vērtību.

Papildus pie soda noteikšanas tiesa ņem vērā arī to, ka /pers. B/ sadarbojās ar tiesu un, piekrizdams pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā, vienkāršoja tiesas izmeklēšanu un veicināja ātrāku kriminālprocesa attiecību noregulēšanu.

Par apsūdzētā /pers. B/ personību noskaidrots, ka viņa deklarētā un faktiskā dzīvesvieta ir /adrese F/, oficiālu darbu nestrādā, neoficiāli piestrādā celtniecībā, ienākumu nav, apgādājamo nav, izteica sūdzības par veselības stāvokli, apmeklē ārstu narkologu, šobrīd uzsācis ārstēšanos ilgtermiņa metadona programmā (*lietas 2.sējuma 184.,185., 222., 223.,224.-226.lapa*).

No IeM Informācijas centra Sodu reģistra datiem (*lietas 2.sējuma 59.-64.lapa*) redzams, ka /pers. B/ ir sodīts 8 reizes, uz noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdi sodāmība nebija dzēsta, pēc noziegumu izdarīšanas sodīts ar Rīgas rajona tiesas 2021.gada 20.oktobra spriedumu pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas ar piespiedu darbu uz 140 stundām, sods izciests, sodāmība nav dzēsta (*lietas 2.sējuma 206.-207.lapa*). Administratīvi 2 reizes sodīts 2020.gadā.

Tiesa uzskata, ka tas, ka /pers. B/ bez aizrādījumiem izcietis viņam iepriekš piespriesto alternatīvo sodu, kas norāda uz to, ka viņš ir spējīgs ievērot soda izciešanas nosacījumus un kārtību, un gatavs izciest sodu sabiedrībā. Turklāt, pozitīvi vērtējams ir arī apstāklis, ka /pers. B/ ir apzinājies savas atkarības problēmas un pats labprātīgi uzsācis ārstēšanos.

Minētie apstākļi norāda uz to, ka soda mērķi attiecībā uz /pers. B/ šobrīd ir iespējams sasniegt, neizolējot viņu no sabiedrības, tādēļ tiesa, izvērtējot visus iepriekš noskaidrotos apstākļus kopsakarā, piekrītot prokurores viedoklim, uzskata, ka sabiedriskais darbs /pers. B/ konkrētajā gadījumā atzīstams par taisnīgu, ar izdarīto un tā sekām samērīgu, kā arī viņa personībai un tiesiskās apziņas līmenim atbilstošu sodu.

Nosakot /pers. B/ soda mēru, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta trešo daļu ņem vērā viņa atbildību mīkstinošos un atbildību pastiprinošos apstākļus.

Krimināllikuma 47.panta pirmajā daļā minētos atbildību mīkstinošos apstākļus tiesa /pers. B/ darbībās nekonstatē, taču uzskata, ka vainas atzīšanu un izdarītā nožēlošanu ir iespējams atzīt par atbildību mīkstinošu apstākli viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, pamatojoties uz Krimināllikuma 47.panta otro daļu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu par /pers. B/ atbildību pastiprinošu apstākli atzīstams tas, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu, jo izdarīts nedzēstas sodāmības laikā.

Ņemot vērā minēto un ievērojot to, ka /pers. B/ darbībās ir konstatējams viens atbildību mīkstinošs apstāklis un viens atbildību pastiprinošs apstāklis, tiesa uzskata, ka /pers. B/ pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas ir sodāms ar sabiedrisko darbu uz 280 stundām, kā to lūdza prokurore. Šādu soda mēru tiesa uzskata par samērīgu ar /pers. B/ izdarīto un pietiekamu efektīvai soda represīvo un arī preventīvo mērķu sasniegšanai.

Ņemot vērā to, ka noziedzīgo nodarījumu /pers. B/ izdarījis vēl pirms Rīgas rajona tiesas 2021.gada 20.oktobra sprieduma spēkā stāšanās, tiesa atzīst par nepieciešamu galīgo sodu /pers. B/ noteikt pēc spriedumu kopības un, pamatojoties uz Krimināllikuma 50.pantu piekto daļu, un šajā lietā noteiktajam sodam pilnīgi pievienot sodu, kas piespriests ar Rīgas rajona tiesas 2021.gada 20.oktobra spriedumu, nosakot /pers. B/ galīgo sodu – sabiedrisko darbu uz 420 stundām. Soda izciešanā /pers. B/ saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu ieskaitāms pēc Rīgas rajona tiesas 2021.gada 20.oktobra sprieduma izciestais sods – 140 sabiedriskā darba stundas.

Tiesa norāda apsūdzētajam /pers. B/, ka viņam ir pienākums desmit darba dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās labprātīgi pieteikties soda izciešanai Valsts probācijas dienesta Rīgas Austrumu reģiona teritoriālās struktūrvienības Salaspils nodaļā Rīgas ielā 30A, Salaspilī, un ievērot dienesta darbinieku likumīgās prasības un norādījumus.

Nosakot soda veidu /pers. C/, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otro daļu ņem vērā viņa izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, ar to radīto kaitējumu, kā arī viņa personību raksturojošās ziņas.

Tiesa atzīst, ka /pers. C/ atbilstoši Krimināllikuma 7.pantā sniegtajai noziedzīgo nodarījumu klasifikācijai ir izdarījis vienu tīšu smagu noziegumu, ar ko ir aizskartas cietušā /pers. D/ mantiskās intereses un viņam nodarīts reāls mantisks zaudējums. Turklāt, tiesa ņem vērā arī /pers. C/ lomu zādzības izdarīšanā, proti, ka viņš saskaņā ar lomu sadali pārvarēja šķēršļus velosipēdu zādzībai, pārkniebjot drošības trosi, tādējādi iegūstot iespēju velosipēdu nozagt un ar to aizbraukt no notikuma vietas. Tāpat tiesa ņem vērā, ka lietā nav ziņu, ka līdz sprieduma taisīšanas dienai /pers. C/ kaut daļēji būtu labprātīgi atlīdzinājis cietušajam nozagto mantu vērtību.

Par apsūdzētā /pers. C/ personību noskaidrots, ka viņa dzīvesvieta ir /adrese G/, oficiāli nestrādā, piepelnās ar gadījuma darbiem celtniecībā, apgādājamo nav, sūdzību par veselības stāvokli nav (*lietas 2.sējuma 223.,224.-226.lapa*).

No IeM Informācijas centra Sodu reģistra datiem (*lietas 2.sējuma 65.-84.lapa*) redzams, ka /pers. C/ sodīts 10 reizes, uz noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdi sodāmība nebija dzēsta, pēdējo reizi sodīts ar Rīgas rajona tiesas 2022.gada 6.jūnija spriedumu, kurā ir noteikts arī galīgais sods, spriedums nav stājies vēl likumīgā spēkā. Administratīvi 1 reizi sodīts 2019.gadā.

Tiesa uzskata, ka lielais iepriekšējo sodāmību skaits /pers. C/ kā sabiedrības locekli raksturo negatīvi un norāda uz to, ka viņš ir tendēts uz noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu. Turklāt, negatīvi vērtējams ir arī tas, ka /pers. C/ nestrādā oficiālu algotu darbu un negūst legālus ienākumus, un arī agrāk vairākkārt ir sodīts tieši par mantisku noziegumu izdarīšanu, kas, tiesas ieskatā, norāda uz to, ka /pers. C/ pieņemama ir mantisko vērtību iegūšana tieši noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas ceļā, un līdz šim piemērotie sodi neattur viņu no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, kas, savukārt, liecina, ka /pers. C/ tiesiskās apziņas līmenis nav paaugstinājies.

Tādēļ, izvērtējot visus Krimināllikuma 46.panta otrajā daļā norādītos soda veidu ietekmējošos apstākļus, tiesa piekrīt prokurores viedoklim par /pers. C/ piemērojamā soda veidu un uzskata, ka konkrētajā gadījumā, lai sasniegtu Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā noteiktos soda mērķus, un tieši, aizsargātu sabiedrības drošību, atjaunotu taisnīgumu, sodītu vainīgo personu un panāktu, ka viņš un arī citas personas atturētos no noziegumu izdarīšanas, /pers. C/ par izdarīto zādzību ir jāsoda ar brīvības atņemšanu, jo tas, ka noziegumus viņš ir izdarījis nedzēstas sodāmības laikā, labprātīgi pat daļēji nav atlīdzinājis cietušajam /pers. D/ radīto kaitējumu, norāda uz to, ka viņš neizprot savas rīcības būtību un sekas, nav mainījis savu attieksmi pret likumu ievērošanu un tādēļ alternatīvi sodi konkrētajā gadījumā neatbilst viņa tiesiskās apziņas līmenim un nebūs pietiekami efektīvi.

Līdz ar to, tiesa, piekrītot prokurores viedoklim, uzskata, ka brīvības atņemšana /pers. C/ konkrētajā gadījumā atzīstama par pieļaujamu, taisnīgu, ar izdarīto un tā sekām samērīgu, kā arī viņa personībai atbilstošu sodu, un tieši šāds soda veids, tiesas ieskatā, visefektīvāk veicinās soda mērķu sasniegšanu, t.sk., vismaz uz soda izciešanas laiku atturēs /pers. C/ no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Nosakot /pers. C/ soda mēru, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta trešo daļu ņem vērā viņa atbildību mīkstinošos un atbildību pastiprinošos apstākļus.

Krimināllikuma 47.panta pirmajā daļā minētos atbildību mīkstinošos apstākļus tiesa /pers. C/ darbībās nekonstatē, tāpat tiesa nekonstatē citus apstākļus, kurus saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu būtu iespējams atzīt par /pers. C/ atbildību mīkstinošiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu par /pers. C/ atbildību pastiprinošu apstākli atzīstams tas, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu, jo izdarīts nedzēstas sodāmības laikā.

Ņemot vērā minēto un ievērojot to, ka /pers. C/ darbībās nav konstatējams neviens atbildību mīkstinošs apstāklis un ir konstatējams viens atbildību pastiprinošs apstāklis, tiesa uzskata, ka /pers. C/ pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas ir sodāms ar brīvības atņemšanu uz 7 mēnešiem, un šādu soda mēru tiesa uzskata par samērīgu ar /pers. C/ izdarīto un pietiekami efektīvu soda represīvo un arī preventīvo mērķu sasniegšanai.

Ievērojot Kriminālprocesa likuma 22.pantā deklarēto kriminālprocesa pamatprincipu par cietušā tiesībām uz kompensāciju par radīto kaitējumu, kas nosaka, ka personai, kurai ar noziedzīgu nodarījumu radīts kaitējums, ņemot vērā tās morālo aizskārumu, fiziskās ciešanas un mantisko zaudējumu, tiek garantētas procesuālās iespējas morālas un materiālas kompensācijas pieprasīšanai un saņemšanai, tiesa atzīst, ka cietušajiem /pers. D/ un /pers. F/ ir tiesības pieprasīt un saņemt materiālo zaudējumu kompensāciju no vainīgajām personām.

Izvērtējusi lietas apstākļus, tiesa nāk pie secinājuma, ka cietušā /pers. D/ materiālā kaitējuma kompensācijas pieteikums 495 *euro* apmērā, t.i., par nozagto un neatgūto velosipēdu "Scott Aspect" 480 *euro* un par iznīcināto drošības trosi 15 *euro*, ir atzīstams par pamatotu un apmierināmu, jo materiālais zaudējums, kas radies cietušajam /pers. D/, ir tiešā cēloniskā sakarā ar apsūdzēto /pers. A/, /pers. B/ un /pers. C/ noziedzīgajām darbībām.

Ievērojot to, ka /pers. D/ mantas zādzību /pers. A/, /pers. B/ un /pers. C/ izdarījuši personu grupā, kompensācija cietušā /pers. D/ labā, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 353.panta pirmo daļu un Civillikuma 1675.pantā noteikto, piedzenama no visiem apsūdzētajiem solidāri, ja viņi to nenomaksās labprātīgi trīsdesmit dienu termiņā no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Tāpat tiesa par pamatotu un apmierināmu atzīst cietušās /pers. F/ materiālā kaitējuma kompensācijas pieteikumu 85 *euro* apmērā, ko veido /pers. A/ viņai nozagtās naudas kopsumma un durvju atslēgu maiņas izmaksas. Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 353.panta pirmo daļu, kompensācija /pers. F/ labā piedzenama no zādzības izdarītāja /pers. A/, ja viņš to nenomaksās labprātīgi trīsdesmit dienu termiņā no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Tiesa nekonstatē pamatu apsūdzēto /pers. A/, /pers. B/ un /pers. C/ atbrīvošanai no procesuālo izdevumu samaksas, jo tiesai nav iesniegti pierādījumi, t.sk., ziņas par ienākumu apmēru, maznodrošinātas vai trūcīgas personas statusa piešķiršanu vai par darba nespēju, piešķirtās invaliditātes dēļ, kas ļautu apsūdzēto materiālo stāvokli atzīt par tādu, kas liedz viņiem pašiem samaksāt procesuālos izdevumus. Tādēļ saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368.panta pirmo daļu procesuālie izdevumi, ko veido samaksa par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu /pers. A/ 300 *euro* apmērā, /pers. B/ 360 *euro* apmērā un /pers. C/ 340 *euro* apmērā, piedzenami no viņiem ar šo spriedumu, ja tie netiks samaksāti labprātīgi Kriminālprocesa likuma 368.panta 6^1.daļā noteiktajā labprātīgās izpildes termiņā – 30 dienās.

Lietā izņemtie priekšmeti, t.i., velosipēda drošības trose, 2 daktiloplēves, kas glabājas Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes /struktūrvienība/,

pēc sprieduma spēkā stāšanās saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.panta pirmās daļas 1.punktu kā priekšmeti bez vērtības ir iznīcināmi.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 520.pantu, tiesa

n o s p r i e d a

atzīt /pers. A/ par vainīgu Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 6 (sešiem) mēnešiem.

Atzīt /pers. A/ par vainīgu Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā pret cietušo /pers. E/ un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) mēnešiem.

Atzīt /pers. A/ par vainīgu Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā pret cietušo /pers. F/ un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu piespriestos sodus daļēji saskaitīt un sodīt /pers. A/ ar brīvības atņemšanu uz 7 (septiņiem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu noteiktajam sodam pilnīgi pieskaitīt sodu, kas piespriests ar Rīgas rajona tiesas 2021.gada 27.janvāra spriedumu un aizstāts ar Rīgas rajona tiesas 2022.gada 12.janvāra lēmumu, un galīgo sodu /pers. A/ noteikt brīvības atņemšanu uz 7 (septiņiem) mēnešiem 21 (divdesmit vienu) dienu.

Pamatojoties uz Krimināllikuma 52.panta piekto daļu un Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, soda izciešanā /pers. A/ ieskaitīt aizturēšanā pavadīto laiku, t.i., /datums D/, kas atbilst 1 (vienai) brīvības atņemšanas dienai, un izciesto brīvības atņemšanu no 2022.gada 29.aprīļa līdz 2022.gada 20.maijam, kas atbilst 21 (divdesmit vienai) dienai.

Atzīt /pers. B/ par vainīgu Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar sabiedrisko darbu uz 280 (divi simti astoņdesmit) stundām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu noteiktajam sodam pilnīgi pieskaitīt sodu, kas piespriests ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2021.gada 20.oktobra spriedumu, un galīgo sodu /pers. B/ noteikt sabiedrisko darbu uz 420 (četri simti divdesmit) stundām.

Pamatojoties uz Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, soda izciešanā /pers. B/ ieskaitīt izciestās 140 (simtu četrdesmit) sabiedriskā darba stundas.

Atzīt /pers. C/ par vainīgu Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 7 (septiņiem) mēnešiem.

Atzīt /pers. C/ par nevainīgu apsūdzībā pēc Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas un attaisnot.

Pilnīgi apmierināt cietušā /pers. D/ materiālā kaitējuma kompensācijas pieprasījumu.

Piedzīt solidāri no /pers. A/, /pers. B/ un /pers. C/ cietušā /pers. D/ labā kompensāciju 495 *euro* (četri simti deviņdesmit pieci) apmērā.

Pilnīgi apmierināt cietušās /pers. F/ materiālā kaitējuma kompensācijas pieprasījumu.

Piedzīt no /pers. A/ cietušās /pers. F/ labā kompensāciju 85 *euro* (astoņdesmit pieci) apmērā.

Noteikt /pers. A/, /pers. B/ un /pers. C/ trīsdesmit dienu termiņu no sprieduma spēkā stāšanās dienas kompensāciju labprātīgai nomaksai, pēc kā maksājuma veikšanas faktu apliecinošs dokuments nekavējoties iesniedzams Rīgas rajona tiesā.

Piedzīt no /pers. A/ valsts labā procesuālos izdevumus par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu 300 *euro* (trīs simti) un noteikt trīsdesmit dienu termiņu no sprieduma spēkā stāšanās dienas procesuālo izdevumu labprātīgai nomaksai kontā Nr.LV68TREL1060001239300 (saņēmējs: Valsts kase BIC kods TRELLV22, NMR 90000050138, iemaksas mērķis: procesuālie izdevumi krimināllietā Nr. 11353014720), pēc kā maksājuma veikšanas faktu apliecinošs dokuments nekavējoties iesniedzams Rīgas rajona tiesā.

Piedzīt no /pers. B/ valsts labā procesuālos izdevumus par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu 360 *euro* (trīs simti sešdesmit) un noteikt trīsdesmit dienu termiņu no sprieduma spēkā stāšanās dienas procesuālo izdevumu labprātīgai nomaksai kontā Nr.LV68TREL1060001239300 (saņēmējs: Valsts kase BIC kods TRELLV22, NMR 90000050138, iemaksas mērķis: procesuālie izdevumi krimināllietā Nr. 11353014720), pēc kā maksājuma veikšanas faktu apliecinošs dokuments nekavējoties iesniedzams Rīgas rajona tiesā.

Piedzīt no /pers. C/ valsts labā procesuālos izdevumus par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu 340 *euro* (trīs simti četrdesmit) un noteikt trīsdesmit dienu termiņu no sprieduma spēkā stāšanās dienas procesuālo izdevumu labprātīgai nomaksai kontā Nr.LV68TREL1060001239300 (saņēmējs: Valsts kase BIC kods TRELLV22, NMR 90000050138, iemaksas mērķis: procesuālie izdevumi krimināllietā Nr. 11353014720), pēc kā maksājuma veikšanas faktu apliecinošs dokuments nekavējoties iesniedzams Rīgas rajona tiesā.

Ja noteiktajā termiņā kompensācijas un procesuālie izdevumi netiks samaksāti labprātīgi, spriedums šajā daļā tiks nodots piespiedu izpildei.

Izņemtos priekšmetus, kas glabājas Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes /struktūrvienība/, t.i., velosipēda drošības trosi, 2 daktoplēves, pēc sprieduma spēkā stāšanās iznīcināt.

Pilno spriedumu, cita starpā ievērojot arī Kriminālprocesa likuma 499.panta ceturtajā daļā noteikto pārsūdzības apjomu, desmit dienu laikā no pilnā sprieduma pieejamības dienas var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesai, apelācijas sūdzību vai protestu iesniedzot Rīgas rajona tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības diena – 2022.gada 28.oktobris.

Tiesnese B.Jakobsone